

de kommuner, der har det meget vanskeligt med den form for kommunal finansiering, vi har i dag. Så dét er det vigtige at sige om det at opretholde de her landsbyer.

Så er det jo klart, at vi var inde på skiltning. Det kan lyde som en meget lille ting, om man har lov til at skilte, om man har mulighed for at skilte om, at man har det her gartneri eller den her planteskole eller andet. Men det er søreme vigtigt, for der er jo tale om arbejdspladser. Måske mand og kone, måske flere, og der er også tale om måske yngre familier, der vil overtage, og som har børn, der kan holde gang i skolen osv.

Så jeg vil sige til hr. Touborg, at skiltene i den her sammenhæng, hvis de ellers bliver udformet ordentligt og det ikke bliver italienske tilstande, er et element, som er en lille vigtig ting i rækken af det at holde gang i de her landdistrikter.

Så er det angående det, vi var inde på tidligere på dagen, nemlig planloven og den måde, vi laver planloven på. Der vil jeg stadig væk sige, som jeg har sagt mange gange, at vi laver nogle rammelove her i Folketinget, men der er masser af bemyndigelser til ministeren i de rammelove. Det vil altså sige, at man i styrelserne sidder og laver nogle meget fine manualer om, hvordan det skal foregå, som man lægger ud i amterne, som så i øvrigt skal administrere dem.

Planlovsområdet, ikke mindst det, men også miljøområder har jeg nævnt før, men jeg vil gøre det igen.

Jeg ringede til direktøren for miljø- og planlægning i mit eget amt på Fyn og sagde, at den her sag ikke virker særlig fornuftigt behandlet, og at der er andre muligheder. Vi skal ikke snyde, vi skal holde reglerne, men der er andre muligheder. I hvert fald kunne vi foreslå nogle afværgende ting, som gør, at folk ikke kommer så voldsomt i klemme.

Men svaret var: Hvorfor spørger du om det? Jeg sagde, fordi jeg mener, at sagsbehandlingen kunne være bedre. Så fik jeg svaret: Sådan noget blander vores politikere sig aldrig i.

Det er måske det, der er galt. Derfor er vi også nødt til at sende et signal herfra til medlemmerne af amtsrådene, de, der sidder i teknik- og miljøudvalg, om, at det altså ikke kan hjælpe noget, at vi laver det her område, der hedder planlov, til en selvkørende lovgivning, som er lagt i nogle rammer, og som kører helt for sig selv.

Vi kan ikke lave planlove, der er til at leve med for almindelige mennesker, og som landdistrikter kan leve med, hvis ikke vi kan få lov til

at komme ind og røre ved dem, vurdere dem, analysere dem individuelt, prøve at tilpasse nogle ting.

Vi kan have nogle overordnede rammer, det er klart. Og hvis nogle går ud over grænsen, fordi de rent miljømæssigt og på anden måde bærer sig tosset ad, så er der masser af ankenuligheder.

Vi har bl.a. Naturklagenævnet, som jo enhver kan sende et brev til, det koster kun 4 kr., og så kan de få efterprøvet deres dag, hvis nogle ude i en kommune skulle have båret sig alt for tosset ad.

Derfor et det som sagt vigtigt at få det her lavet operationelt. Det vigtige er, at vi ikke forfalder til at lave alt for mange analyser med alt for mange decimaler om, hvorvidt det ene eller det andet hjørne af landet har haft lidt mere eller mindre indtægt.

Det afgørende er, at vi får skabt nogle rammer, der gør, at vi har mulighed for at kigge på tingene konkret. Mulighed for at leve en lille smule mellem principperne og ikke altid efter nogle så skarpe principper, så de ikke passer til den enkelte opgave.

Det er jo et holdningsfelt, vi er inde i, mere end det er et spørgsmål om alene at tale lovgivning. Det er en holdning til, når vi laver love, om vi har tillid til, at de mennesker, der bor derude på stedet, faktisk også gerne vil passe på deres ting og dermed får et vist råderum. Dermed gælder det selvfølgelig også, at kommunerne har lidt større råderum, og at de har noget større råderum i det åbne land, end de har i dag. Det tror jeg egentlig vi kunne få megen glæde af, uden at det blev dårligere hverken for miljø eller for natur.

Men vi støtter selvfølgelig meget det, der ligger. Vi synes, at regeringen er gået positivt ind i det her. Det, der vel gælder meget, når det er her i Folketingssalen, er, at hvis nogle laver B-forslag, det vil sige beslutningsforslag eller noget andet, så bruger vi lidt meget af vores tid på at fortælle, at det havde vi tænkt på for længe siden, og at det har vi andre gjort osv.

Vi er ikke særlig åbne i debatten, når det gælder om, at vi jo faktisk meget bredt i det her Folketing, som jeg kan høre det, er dybt enige om, at denne her strøm skal vendes, at de landdistrikter skal have mulighed for at eksistere både finansieringsmæssigt og planlovmæssigt, og at de på anden måde i det hele taget skal have en opbakning, der er lidt ud over det, vi måske har set de tidligere år.